

нѣлъ робъ въ Нѣмско, дѣто го хранили съ бръбой. Французскый краль Лудовикъ XVI, отмѣри и отдѣли Пармантиѣру 50 уврата неплоднѣхъ земѣхъ и му ѣ даде за да сади бръбой на неѣхъ. Бръбой-тѣ харно ся хванѣхъ и забра да цвѣти. Прѣвый цвѣтъ отъ него Пармантиѣръ донесе на краля, кой-то си накыти съ него дрѣхѣхъ-тѣ; а кралица-та, злочеста Марія Антоанетта (испослѣ погубена заедно съ мѣжя си) даде да ѣ сплетѣхъ вѣнецъ отъ бръбоевѣхъ цвѣтѣхъ и си укыти съ него главѣхъ-тѣ, па отиде на плясъ (бало). Като видѣхъ това найвойводкыни (графици) и клягыни навалихъ Парментіѣра да си земѣхъ отъ него такѣвъ вѣнецъ или за хубавы думы, или за пары така, что-то той не можѣ да надвѣе да набере толкова цвѣтъ за парискы-ты хубавицы голѣмкы. При всечко това бръбойя по цѣлѣхъ Франціѣхъ ся распрострѣ едва въ 1793 и 1817 г.; зачто-то въ тыя години пакѣ станѣхъ страшнѣхъ гладѣхъ. Въ 1848 л. у Парисѣхъ въсправихъ памятникъ Парментіѣру, като на единѣхъ благодѣтель на чловѣчество-то.

Прочютый ботаникѣхъ Клузиусѣхъ посадилѣхъ бръбойя у Вѣнѣхъ найнапрѣжѣхъ, и то въ 1581 л.; а въ Берлинѣхъ дошло това растеніе едва въ 1650 л. и проминѣло ся до сто години, доклѣ да ся развѣди повсѣдѣхъ по Нѣмско, и наймного въ гладны-ты години слѣдѣхъ тридесѣтогодишнѣхъ-тѣхъ войнѣхъ и слѣдѣхъ седмогодишнѣхъ-тѣхъ. Наймного настоявалѣхъ около това прусскый краль Фридрихѣхъ II.; той въ 1763 л. нарѣччалѣхъ на Силезскый съборѣхъ да распрати войницы за да разглядѣхъ дали садятѣхъ селяне-ти бръбойя. Това негово настояваніе оттрѣва много свѣтъ отъ смръть; зачто-то въ 1773 л., когато станѣхъ страшнѣхъ гладѣхъ, погынѣли отъ него до 100.000 душѣхъ и то у онѣхъ странѣхъ отъ